

پیرگوشی

نوعی افت یا کاهش شنوایی که به تدریج با بالا رفتن سن در بیشتر افراد ایجاد می شود. کم شنوایی در سنین سالمندی ضایعه شایعی است.

در حدود ۳۵-۳۰ درصد بزرگسالان در سنین ۶۵ و ۷۵ سالگی دچار کم شنوایی اند. تخمین زده می شود که ۴۰-۵۰ درصد افراد بالای ۷۵ سال شنوایی شان افت کرده است.

کم شنوایی های مربوط به پیرگوشی، غالباً در اصوات فرکانس زیر است.

به عنوان مثال برای بعضی افراد، در شنیدن اصوات با فرکانس های بالا (یا اصطلاحاً صداهای زیر) مانند:

➤ صدای چهچهه یک پرنده

➤ صدای زنگ زدن تلفن یا صحبت کردن توسط یک خانم حتی در نزدیک شان مشکل است.

ولی ممکن است همان فرد بتواند صداهای با فرکانس پایین (یا اصطلاحاً صداهای بم) مانند:

➤ صدای کامیونی را از پایین خیابان

➤ یا صدای مرد دیگری را از راه دورتر بشنود.

علائم پیرگوشی چیست؟

در صورت وجود پیرگوشی، اصوات آهسته تر و دارای وضوح کمتر می باشد و شخص مرتباً به مخاطب خود می گوید چی گفتید؟ لطفاً بلند تر صحبت نمایید.

این امر سبب می شود شنیدن و درک گفتار دچار اشکال شود.

افراد دچار پیرگوشی ممکن است چند مورد از موارد زیر را تجربه کنند:

- شخص دارای کم شنوایی بر اساس سن فکر میکند دیگران به صورت نجوا یا زمزمه با هم صحبت می کنند.

– شنیدن و افتراق اصوات ”زیر”مانند(س) و (ش) برای آنان مشکل است.

– درک صحبت ها مخصوصا در صورت وجود اصوات زمينه ای(در محیط پر سروصدا) ، مشکل است.

– شنیدن صدای مردان از صدای زیر زنانه برایشان راحت تر است (یا صدای خانمها را با وضوح کمتر می شنوند).

– برخی اصوات برایشان آزاردهنده یا خیلی بلند به نظر می آیند.

– ممکن است صدایی در گوش خود بشنوند (مانند : وزوز گوش ، صدای زنگ، غرش یا هیس هیس در یک یا هر دو گوش).

علل ایجاد پیرگوشی چیست؟

در بیشتر موارد علت آن تغییرات:

۱- گوش داخلی فرد است که با بالا رفتن سن به وجود می آید(بیشترین علت).

۲- تغییرات گوش میانی

۳- تغییرات در راه عصب شنوایی به مغز موجب بروز کم شنوایی می شوند.

پیرگوشی غالباً در هر دو گوش است و هر دو را به یک اندازه تحت تاثیر قرار می دهد.

از آنجا که روند افت شنوایی تدریجی است، افرادی که دچار پیرگوشی می شوند ممکن است متوجه کم شدن شنوایی خود نشوند.

. پیرگوشی معمولاً یک اختلال شنوایی حسی – عصبی است و در اثر اختلال در گوش داخلی یا عصب شنوایی ایجاد می شود و در اغلب موارد در اثر تغییرات تدریجی ایجاد می شود.

مجموعه ای از عوامل مانند:

قرار گرفتن در معرض اصوات مربوط به:

۱- ترافیک یا کارخانجات صنعتی،

۲- محیط های کاری پر سر و صدا، (یا محیط های انفجاری مانند تیر اندازی کردن یا ترکیدن ترقه در اطراف شخص)

۳- تجهیزات صدا دار و موسیقی بلند در طی سالیان متوالی، می تواند سبب ایجاد کم شنوایی حسی – عصبی شود.

کم شنوایی حسی – عصبی غالباً به دلیل آسیب دیدن سلول های مویی(گیرنده های حسی گوش داخلی) ایجاد می شود.

این امر ممکن است در اثر عوامل ارثی،بالا رفتن سن،بیماری های مختلف و اثرات جانبی برخی داروها([آسپیرین](#) و بعضی از آنتی بیوتیک ها) باشد.

۴- پیرگوشی ممکن است در اثر تغییر در ذخیره خونی گوش ایجاد شود (میگرن بیماری است که با انقباض عروقی در زمان حملات میگرنی می تواند در بعضی افراد موجب اختلال در جریان خون گوش داخلی بشود کاهش شنوایی حسی عصبی ایجاد نماید) .

این حالت در **بیماری قلبی** (که در اثر میگرن ایجاد می شود)، **فشار خون بالا** (که در اثر میگرن ایجاد می شود)، اختلالات رگی ناشی از میگرن، **دیابت** یا دیگر اشکالات خونی به وجود می آید.

گاهی اوقات پیرگوشی، ضایعه شنوایی انتقالی است، به این معنا که کاهش حساسیت به صدا ناشی از ناهنجاری در گوش خارجی یا گوش میانی است.

این ناهنجاری ها شامل کاهش عملکرد پرده صماخ یا کاهش عملکرد سه استخوانچه کوچک گوش میانی است که امواج صوتی را از پرده صماخ به گوش داخلی می رسانند.

تهیه و تنظیم: واحد ارتقاء سلامت بیمارستان قائم (عج)